

løses et Fisketegn. Det er ikke mig bekendt, at en saadan Regel gælder noget andet Sted for Fiskeriets Vedkommende her i Landet. Jeg kan ikke ret se, hvorfor der skal løses et saadant Tegn for at faa Ret til at fiske i Randers Fjord, og antager, at denne Bestemmelse kan gaa ud. § 3 indeholder de egentlige Fredningsbestemmelser for Laks og Ørred. Fredningen er foreslaaet at skulle gælde for Fjordens Vedkommende i 4 Maaneder, fra 1ste Oktober til 1ste Februar, og for Aaens Vedkommende i 6 Maaneder, fra 1ste Oktober til 1ste April. Jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig at være alt for lang en Fredningstid. Jeg synes, at naar man mener dermed at ville forøge Fiskebestanden, kunde dette søges tilvejebragt paa anden Maade. Der har tidligere her i Salen og navnlig i de afgivne Kommissionsbetænkninger været peget paa, at denne Laksegaard egnede sig udmærket til en Udclækningsanstalt, og jeg synes, at det vilde være ikke saa lidt heldigere at faa Fiskebestanden forøget paa denne Maade end ved et saa vidt drevet Fredningsforslag. I den Lov, vi vedtog i forrige Samling, Loven af 26de Marts 1898, er Fredningen kun sat til 2 Maaneder, fra 1ste November til 1ste Januar, og jeg kan ikke godt indse, hvorfor man i Randers Fjord skal have en længere Fredningstid. For en Del af de øvrige Bestemmelser Vedkommende har Ministeren holdt sig til den nugældende Ferskvands-Fiskerilov. Det forekommer mig, at man ogsaa paa det ovenfor nævnte Punkt kan tage den Bestemmelse, som findes i den nylig vedtagne Lov. Jeg skal nu omtale nogle af de forskellige Fiske-redskaber, som nævnes i § 4, og som maa benyttes uden for Fredningstiden, og skal da først nævne Sildevaad. Det foreslaas, at Sildevaad maa bruges i Marts, April og Maj Maaned. Nu kan jeg ikke rigtig indse, hvorfor der ikke maa fiskes med Sildevaad i Randers Fjord i mere end 3 Maaneder, naar der i alle andre Vande her i Landet maa fiskes hele Aaret dermed, endogsaa i de i Fiskeriloven af 5te April 1888 nævnte fredede Vande. Det hedder derom i Ministeriets Bekendtgørelse af 29de Januar 1890, at Fiskeri med Vaad af hvilken som helst Slags — derunder dog ikke indbefattet Sildevaad — skal i Maanederne Marts—Maj være forbudt i de saakaldte fredede Vande. Det forekommer mig, at naar der maa fiskes med Sildevaad i fredede Vande hele Aaret rundt, er det en noget mærkelig Bestemmelse, at der i Randers Fjord kun maa fiskes med Sildevaad

i 3 Maaneder. Det er ofte Tilfældet, at der kommer en hel Del Sild ind i Efteraarstiden. I Fjor Efteraar i Oktober blev det saaledes oplyst for mig af Fiskere, at et Hold paa 3 Mand flere Dage i Træk havde fisket 8—10 OI til en Værdi af 20 Kr. Jeg synes ikke, at der er Grund til at forbyde et saadant Fiskeri, saa at Fiskene skulle kunne gaa frit ud igen, uden at Fiskerne maa tage dem. Med Hensyn til de faststaaende Nedgarn gaar jeg ud fra, at derunder ogsaa er indbefattet Flyndergarn. I alt Fald drives Flynderfiskeriet i stor Udstrækning i Randers Fjord. Fiskerne ønske, at Garnene maa have en større Dybde end 4 Fod, thi de bruges ofte paa dyb Vandstand; man vil gerne have dem paa mindst 6 Fod. Saa skal jeg nævne de i Punkt 6 af § 4 omtalte Savlystre. Aalestangning i Randers Fjord er, jeg kan godt sige det betydeligste Fiskeri. I den Betænkning af 1884, som jeg nævnte, og hvor det er oplyst, at ca. 3000 Mennesker ernære sig ved Fiskeri i Randers Fjord, er det samtidig oplyst, at de $\frac{3}{4}$ bruge Aalestangningen til deres Erhverv i Vintertiden. Nu er der i Lovforslagets § 13 nævnt, at hvor der ikke ved nærværende Lov er indført andre særlige Bestemmelser, gælder Loven af 5te April 1888 for Saltvandsfiskeriet og Lov af 26de Marts 1898 for Ferskvandsfiskeriet. I Lov af 5te April 1888 er der foreskrevet et bestemt Maal for Savlystre, hvilken Bestemmelse imidlertid er frafalden i den senere Fiskerilovgivning. I Loven om Ferskvandsfiskeriet er der ikke optaget noget bestemt Maal for, hvorledes Savlystre skulle indrettes, og det er der heller ikke i den Saltvandsfiskerilov, som Folketinget vedtog i Fjor, og heller ikke i det Lovforslag, Ministeren i Aar har forelagt i Landstinget. Hvis vi i dette Tilfælde skulde rette os efter Loven af 5te April 1888, er der imidlertid foreskrevet et bestemt Maal for Savlystre, og det vil være en meget væsentlig Hindring for disse Fiskere, der drive et vidt udstrakt Aalefiskeri i Randers Fjord. Bundforholdene i Randers Fjord ere meget forskellige, nogle Steder er der megen Grøde og andre Steder fast Stenbund, det er næsten umuligt at fiske paa de forskellige Arter af Fjordbund med akkurat ligedannede Redskaber. Jeg haaber derfor, at det i det Udvalg, som jeg ventte vil blive nedsat, maa lykkes at faa denne Bestemmelse forandret saaledes, at Savlystren kan indrettes efter de senere Fiskerilove, saa at Kontrollen føres alene efter Fiskenes Mindstemaal. Saavel i